

Joel Kitabı ve Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı Yirmi Altı

Jeff Pippenger

2026-01-12

Numara Yirmi Altı

Joel'in dört nesli, Tanrı'nın bağının 1863'ten Pazar günü yasasına kadar süren aşamalı yıkımını temsil eder. Dört sayısı ayrıca Mesih'in karakterinin dört özelliğini de simgeler. Kutsal mekândaki keruvların dört yüzü vardır ve bu yüzler, kadim İsrail'in kutsal mekânın etrafında kamp kurarken benimsediği dört bölümlü düzenle uyumludur. Ayrıca dört İncil'i de temsil ederler.

Yüzlerinin görünüşüne gelince, dördünün de sağ yanlarında birer insan yüzü ve birer aslan yüzü, sol yanlarında ise birer öküz yüzü vardı; dördünün de ayrıca birer kartal yüzü vardı. Hezekiel 1:10.

Birinci yaratık aslana benziyordu, ikinci yaratık buzağı gibiydi, üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi ve dördüncü yaratık uçan bir kartala benziyordu. Vahiy 4:7.

Kutsal Kitap (Sayılar 2), 12 oymağın (Buluşma Çadırı'nın hemen çevresinde konaklayan Levi oymağı hariç) her biri üç oymaktan oluşan dört kamp halinde düzenlendiğini; kutsal alanın çevresinde dört ana yönde yerleştirildiklerini ve her birinin bir sancak, yani bayrak ya da flama altında toplandığını anlatır. Bu düzen, yeryüzündeki kampın keruvların koruduğu göksel tahtı yansıtmasıyla simgesel bir paralellik oluşturdu.

Yahuda, kutsal mekânın girişinin bulunduğu doğuya, doğan güneşe doğru dönüktü. Yahuda'nın sancağı aslandı; çünkü bu, Yahuda oymağının Aslanını temsil eder. Yahuda ile birlikte olan iki oymak İssakar ve Zebulun'du. Yuhanna'nın görünümünde ilk yaratık bir aslan gibiydi; tıpkı Hezekiel'in keruvlarının bir aslan yüzü olması gibi. Ruben, insanın simgesi, güneyde Şimon ve Gad ile birlikteydi. Batıda Efrayim vardı; Benyamin ve Manaşşe ile birlikte, öküzle temsil ediliyordu. Kuzeyde Dan vardı; Aşer ve Naftali ile birlikte, kartalla temsil ediliyordu. Oymakların, göksel kutsal mekânın dört yüzüyle olan ilişkisi, dört İncil'de temsil edilir.

Matta Yahuda oymağının aslanıdır, Markos kurbanlık öküzdür, Luka insandır ve Yuhanna yükseklerde uçan kartaldır. Mesih, Yahuda oymağının aslanı olarak, peygamberlik sözünü mühürleyen ve mührünü açan kişi olarak kendini tanımlar. Matta İncili'nde Mesih'le ilgili peygamberliklerin yerine gelişine yapılan doğrudan atıf sayısı (12), diğer üç İncilin toplamındakinden daha fazladır. Kıyas bile edilemez.

Matta İncili, Tanrı'nın peygamberlik sözünü temsil eder. Hekim olan Luka, Mesih'i İnsanoğlu olarak ele alan bir bakış açısından müjdesini sunar; çünkü Luka insan yüzünü temsil eder. Markos, Mesih'in müjdesini, Mesih'in temsil ettiği kurban sunusu perspektifinden sunar; çünkü Markos öküzü temsil eder. Yuhanna ise yükseklerde uçan kartaldır; Mesih'in müjdesini sunarken Tanrı'nın derinliklerini ortaya koyar.

Matta İncili'ni peygamberlik Sözü içinde temsil edildiği üzere anlamak önemlidir. Matta İncili, Yahuda oymağının Aslanıdır; O'nun peygamberlik Sözü'nün Efendisidir; sırların Harika Sayanıdır; Harika Dil Bilginidir; Sözü'nü mühürleyen ve mühürünü açandır. İsa Alfa ve Omega'dır ve O, Söz'dür. Yeni Antlaşma'nın ilk kitabı ile son kitabı peygamberlik kitaplarıdır. Çoğu kişi bu gerçeği Vahiy kitabı için bilir, ama Matta'nın Yeni Antlaşma'nın alfası olduğunu fark etmemiş olabilirler; bu yüzden Yeni Antlaşma'nın omegasıyla uyumlu olmalıdır. Sonu temsil etmelidir; bu da Vahiy kitabıdır.

Bu nedenle, Yaradılış'ın on birden yirmi ikiye kadar olan bölümlerinde ortaya konan antlaşma tarihinin çizgisine paralel bir çizgiyi Matta'da bulduğumuzda, bu, Matta kabilesinin Aslanı'nın mühürlerini açtığı bir hakikatten başka bir şey değildir. Yaradılış, Matta ve Vahiy'de temsil edilen antlaşma tarihinin on iki bölümü şimdi mühürlerinden çözülüyor ve bizim tespit ettiğimiz, Matta'nın yirmi üçüncü bölümünün bağ benzetmesinde akıllı ile akılsızın ayrılışını temsil ettiği. Eski antlaşma halkının üzerine yöneltilen sekiz “vay”, kurtuluş gemisine binen ve yüz kırk dört bini temsil eden sekiz can içinde peygamberî karşılığını bulur. 23, 22 Ekim 1844'te 2300 gün sona erdiğinde Göklerdeki mabette başlayan çalışmanın bir temsilidir ve yakında gelecek Pazar yasasında yeniden böyle olacaktır. 23. bölüm bu gerçeği işaret ediyor.

Yirmi dördüncü bölüm, Mesih'in dinden sapmış İsrail ile diyalogunu yeni bitirip Yahudi Tapınağı'ndan son kez ayrıldığı sırada geçer. 24 sayısı, eski İsrail'den modern İsrail'e geçişin bir sembolüdür; Mesih'in Matta yirmi dördte mesajını sunduğunda peygamberlik tarihinde durduğu tam noktayı işaret eder. Matta 24'ün peygamberlik mesajı, özellikle Milleritlerin tarihine ve dolayısıyla yüz kırk dört binin tarihine hitap eden satır üzerine satır yönteminin ilahi bir örneklemesidir. 24, doğruluk güneşinin ışığını yansıtan ayın üzerinde duran Vahiy on ikinci bölümdeki kilise tarafından temsil edilir. Başında 24'ü temsil eden on iki yıldız vardır; çünkü o, eski İsrail'in on iki oymağının modern İsrail'in on iki öğrencisine dönüştüğü, Mesih'in doğumuna kadar uzanan tarihi temsil eder. Yirmi dördüncü bölümde, 1798'den büyük hayal kırıklığına kadar olan Millerit tarihi temsil edilir. Ardından Matta 25 gelir.

25 sayısı, iyi ya da kötü olsun, Levililerin bir simgesidir; ancak aynı derecede önemli olarak, bilge ve kötü Levililerin birbirinden ayrılmasını da temsil eder. Matta 25, üç tanık—ya da üç benzetme—aracılığıyla, yirmi beş sayısı ile temsil edilen ayrılma sürecini ortaya koyar. Elbette, on bakire benzetmesi hem Milleritlerin tarihini hem de yüz kırk dört binin tarihini temsil eder. Bu tarih birinci meleğin tarihidir; talantlar benzetmesi ikinci meleği, koyunlar ve keçiler benzetmesi ise üçüncü meleğin yargısını ifade eder.

Yirmi altıncıdan yirmi sekizinciye kadar olan bölümler, Fısıh'tan çarmıha gerilmeden sonraki müjde görevlendirmesine uzanan tarihi ortaya koyar.

İsa bütün bu sözleri tamamladıktan sonra, öğrencilerine şöyle dedi: İki gün sonra Fısıh Bayramı'nın olacağını biliyorsunuz ve İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere teslim edilecek.
Matta 26:1, 2.

26. bölümdeki çeşitli yol işaretlerinin özeti şudur: 3-5. ayetlerde İsa'yı öldürme planı. Sonra 6-13. ayetlerde İsa Betanya'da meshedilir. 14-16. ayetlerde Yahuda, Mesih'i otuz gümüş karşılığında ele

verir. Sonra 17-25. ayetlerde, öğrencileriyle birlikte Fısıh gelir. 26-29. ayetlerde İsa Rab'bin Sofrası'nı tesis eder ve 30. ayette İsa, Petrus'un inkârını önceden bildirir. 36-46. ayetlerde İsa Getsemani'dedir. 47-56. ayetlerde İsa tutuklanır, sonra 57-68. ayetlerde İsa Kayafa ve Sanhedrin'in huzurundadır. 69. ayetten itibaren Petrus'un Mesih'i inkârı ortaya konur. Bölüm, son günlerde tekrarlanacak on özel yol işareti içerir.

Yirmi yedinci bölümde de on ayrı işaret taşı bulunur. İsa Pilatus'a teslim edilir, sonra Yahuda kendini asar, sonra İsa Pilatus'un huzuruna çıkarılır, sonra Barabba seçilir, Pilatus İsa'yı çarmıha gerilmek üzere teslim eder, sonra İsa ile alay edilir, sonra çarmıha gerilme, sonra İsa'nın ölümü, sonra İsa defnedilir ve sonra mezardaki nöbetçi tanıklık eder.

Yirmi sekizinci bölümde yalnızca üç işaret vardır; ilki diriliştir, onu Sanhedrin'in yalanı ve ardından büyük görev izler. Çarmıha ilişkin ve yüz kırk dört binin tarihinde tekrarlanacak yirmi üç farklı işarete sahip üç bölüm.

Matta 26 - On Yol İşareti

1. Başkâhinler ve ileri gelenlerin İsa'yı öldürme planı (3-5. ayetler)
2. Betanya'da alabastr kutuyla gelen kadının meshetmesi (6-13. ayetler)
3. Yahuda, otuz gümüş karşılığında İsa'yı ele vermeyi kabul eder (14-16. ayetler).
4. Öğrencilerle birlikte Fısıh yemeğinin hazırlanması ve yenilmesi (17-25. ayetler)
5. Rab'bin Sofrasının Tesis Edilişi (ayetler 26-29)
6. Petrus'un inkârının önceden bildirilmesi (30-35. ayetler)
7. Getsemani'deki İstirap (36-46. ayetler)
8. İsa'nın ihanete uğraması ve tutuklanması (47-56. ayetler)
9. İsa'nın Kayafa ve Yüksek Kurul önünde yargılanması (57-68. ayetler)
10. Petrus'un üç kez inkârı (ayetler 69-75)

Matta 27 - On Yol İşareti

1. İsa Pilatus'a teslim edildi (1-2. ayetler)
2. Yahuda'nın pişmanlığı ve intiharı (3-10. ayetler)
3. İsa Pilatus'un huzurunda - resmi Roma yargılaması (11-14. ayetler)
4. İsa'nın yerine Barabba'nın seçilmesi (ayetler 15-26)
5. Pilatus, İsa'yı çarmıha gerilmek üzere teslim eder (Barabba'nın serbest bırakılmasını da içerir)
6. Askerlerin alay edip kamçılması (27-31. ayetler)
7. Çarmıha gerilme (32-44. ayetler)
8. İsa'nın ölümü (45-50. ayetler)
9. Doğaüstü işaretler ve Aramatyalı Yusuf tarafından defnedilmesi (51-61. ayetler)

10. Mezarın başına nöbetçi dikilmesi (62-66. ayetler)

Matta 28 - Üç Yol İşareti

1. Diriliş ve boş mezar (1-10. ayetler)
2. Başkâhinlerin ve ihtiyarların askerlere söylediği yalan (11-15. ayetler)
3. Büyük Görev (ayetler 16-20)

Tıpkı Mesih'in Beytanya'daki meshedilişinden Büyük Görev'e kadar uzanan deneyiminin, yeryüzündeki hizmetinin sona erdiğini ve müjdenin tüm uluslara duyurulusunun başlangıcını işaret ettiği gibi, aynı yol işaretleri Tanrı'nın kalan halkının deneyiminde de, onlar sınanma süresinin sona erişine ve nihai zaferlerine yaklaşırken, tekrarlanır.

Yirmi altıncıdan yirmi sekizinciye kadar olan bölümler, Pazar yasasına giden ve onu izleyen süreçte tekrarlanan 23 ayrı işaret taşına dayalı Fısıh tarihini temsil eder.

Daniel 8:14'te gözler önüne serilen, kutsal yerin arındırılması için başkâhinimiz olarak Mesih'in en kutsal yere gelişi; Daniel 7:13'te sunulduğu gibi İnsanoğlu'nun Günlerin Eskisi'nin huzuruna gelişi; ve Malaki tarafından önceden haber verilen Rab'bin tapınağına gelişi, aynı olayın betimlemeleridir; ve bu, Matta 25'te Mesih'in on bakire benzetmesinde anlattığı damadın düğüne gelişiyle de temsil edilir. Büyük Mücadele, 427.

22 Ekim 1844'te 2300 günün sona ermesi, Pazar yasasında tekrarlanır. Matta'nın son üç bölümünde yer alan 23 yol işareti, Tanrılık ile insanlığı birleştirmek için kullanılan kıymetli kana işaret eder.

Göksel tapınakta insanın yararına Mesih'in şefaati, kurtuluş planı için O'nun çarmıhtaki ölümü kadar vazgeçilmezdir. Ölümüyle, dirilişinden sonra göğe yükselerek gökte tamamlayacağı işi başlattı. İmanla perdenin ardına girmeliyiz: "Öncü bizim için oraya girmiştir." İbraniler 6:20. Orada Kalvaryâ'daki çarmıhtan gelen ışık yansır. Orada kurtuluşun sırlarına daha berrak bir kavrayış elde edebiliriz. İnsanın kurtuluşu, gök için ölçülemez bir bedelle gerçekleşir; sunulan kurban, Tanrı'nın çiğnenmiş yasasının en kapsamlı gereklerini karşılar. İsa, Baba'nın tahtına giden yolu açtı ve O'nun aracılığıyla imanla O'na gelen herkesin içten dileği Tanrı'nın huzuruna sunulabilir. Büyük Mücadele, 489.

Matta'nın 23. bölümü sahte kâhinliğe yönelik kınamayı vurgular. Yirmi altıncıdan yirmi sekizinciye kadar olan bölümler, yirmi üçüncü bölümün omegasını oluşturur. Sahte Levililer, yani ihtiyarların dört nesil boyunca giderek tırmanan isyanı, son üç bölümdeki yol işaretlerini ortaya çıkardı.

Yirmi dördüncü bölüm, "satır üzerine satır" yöntemini Mesih'in yöntemi olarak tanımlar; O, var olanları, olmuş olanları ve olacak olanları tasvir etmek için Kudüs'ün yıkımını kullanır.

MS 70 yılında Kudüs'ün düşüşü, Nebukadnezar tarafından Kudüs'ün ilk kez yıkıldığı yılın aynı gününde gerçekleşti. Nebukadnezar'ın Kudüs'ü yıkışı geçmiş tarihi; Titus Kudüs'ü aldığımda, Mesih'in tarihi dünyanın sonunu temsil ediyordu. Matta 24, satır üstüne satır metodolojisini öne çıkarmakta ve böylece "metodoloji"yi peygamberlik tanıklığının bir unsuru olarak

tanımlamaktadır.

Mesih, peygamber Daniel'in sözünü ettiği "yıkıcı iğrençlik"i anlamının gerekliliğini 24. bölümde ortaya koyar; bu, William Miller'in en temel anlayışıdır ve Daniel'deki görüşü tesis eden simgedir. Ayrıca bu, Adventizmin isyanını temsil eder; çünkü onlar Daniel kitabındaki "sürekliliği sunu"ya dair Millerci anlayışı reddettiler ve böylece 2. Selanikliler'in ikinci bölümündeki güçlü aldanışa ortak oldular. Bölüm doğrudan Luka 21 ile bağlantı kurar ve böylece 11 Ağustos 1840'tan 22 Ekim 1844'e uzanan dönemi tanımlar; bu dönem 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar olan tipler. Ayrıca Luka 21:24'teki "Ulusların zamanları" ile bağlantı kurar; bu, Musa'nın "yedi zaman"ının kilidini açan temel bir anahtardır ve aynı zamanda Vahiy on birinci bölümdeki tapınağın ölçülmesiyle de uyum içindedir.

Yirmi üçüncü bölümle başlayıp 24 ve 25 ile devam eden ve ardından 26'dan 27'ye kadar olan bölümlerle sonuçlanan, yirmi üç işaret taşı içeren üç bölüm vardır. Bu yirmi üç işaret taşı, yirmi üçüncü bölümün alfasına karşılık gelen omegadır. Yirmi altıncı bölüme yirmi yedi ve yirmi sekiz eklendiğinde "81" eder; bu, kâhinliğin bir sembolüdür. Üç tanığa dayanarak (Yaratılış, Matta ve Vahiy) 11'den 22'ye kadar olan bölümler tek bir hattır. 23'ten 28'e kadar olan bölümler, 23 ile başlayıp 23 ile biten bir hakikat hattıdır.

Birinci bölümden onuncu bölüme kadar olan bölümler, Matta kitabındaki üç peygamberî çizgiden ilkidir. On bölüm, ardından on iki bölüm, ardından altı bölüm. İlham bize Kutsal Kitap'taki bütün kitapların Vahiy'de buluşup Vahiy'de sona erdiğini bildirir ve bu nedenle Kutsal Kitap'taki bütün kitaplar Matta'da da buluşup Matta'da sona erer. Yahuda oymağının Aslanı'nın yüzü olarak Matta, on iki ayrı Mesihî peygamberliği tanımlar ve bu on iki pasaj, Milleritlerin ve yüz kırk dört binin tarihinin yol işaretlerini ortaya çıkarır. Vahiy kitabı İsa Mesih'in vahyiyle başladığı gibi, Matta birinci bölüm de Musa'nın yaşamı ve tanıklığıyla ve Mesih Karşıtı'nın tarihiyle bağlantı kurar, ayrıca muzaffer kilisenin peygamber, kâhin ve kral tarafından temsil edilen üç unsurunu tanımlayan bir İsa Mesih vahyini sunar.

Matta, Tanrı'nın seçilmiş bir halkla yaptığı antlaşma bağlamında İsa Mesih'in açıklanışıyla başlar. İbrahim'den Davut'a kadar on dört nesil, Davut'tan Babil sürgününe kadar on dört nesil ve Babil'den Mesih'e kadar da bir başka on dört nesil vardır. Matta'daki Mesih'in soyağacı Musa'yla paralellik gösterir; çünkü Musa alfadır, Mesih ise omegadır. Musa'nın yüz yirmi yıllık hayatı, Nuh'un tarihinde yüz yirmi yıllık mühletle örtüşür. Bu nedenle Nuh'un antlaşması, seçilmiş bir halkın antlaşmasıyla bağlantılıdır. Musa'nın yüz yirmi yılı, kırkar yıldan üç dönemi temsil eder; ilk kırk yılın sonunda Musa'nın bir Mısırlıyı öldürmesiyle, ikinci kırk yılın sonunda ise ilk doğanların, Firavun'un ve ordusunun öldürülmesiyle sonuçlanır. İkinci kırk yıllık dönem Kadeş'teki bir isyanla, üçüncü kırk yıllık dönem ise Kadeş'teki ikinci isyanla sona erdi. Alfanın üç peygamberî çizgisinin tümü Kadeş'te sona erer ve Matta'nın soyağacındaki üç peygamberî çizgi ise Davut'ta, Babil sürgününde ve Antlaşmanın Elçisi'nde son bulur.

Musa'nın alfası Mesih'in omegasıyla hizalandığında, Kadeş'in altı tanığı vardır; ki bu 1863 ve Pazar yasasıdır. Matta'nın soyağacı Kral Davut'u Kadeş'e yerleştirir; Mesih yüz kırk dört binle ahdî tasdik ederken, sapmış Adventizm'in Babil'e götürüldüğü yer burasıdır. Davut'u Pazar

yasasına yerleştirerek, otuz yaşında hizmet etmeye başlayan üç insan temsilciden biri olan Davut için ikinci bir tanıklık tesis edilir. Mesih, Davut, Yusuf ve Hezekiel'in hepsi hizmetlerine otuz yaşında başladı. Birlikte, hizmete otuz yaşında başlayan bu dört kişi, mücadele eden kilisenin muzaffer kiliseye dönüştüğü zamanda Tanrısallık ile insanlığın birleşimini temsil eder. O kilise bir peygamber, bir kâhin ve bir kraldan oluşur. Bu dönüşüm, aynı zamanda Kadeş olan Pazar yasasında işaretlenir; böylece Matta'nın soyağacındaki Davut, otuz yaşındaki Davut'la hizalanır.

Otuz yıllık hazırlık süresi, İbrahim'le yapılan antlaşmanın dört yüz otuz yılıyla, ayrıca kâhinlik yaşıyla ve Daniel 12:11'deki 1290 yılla örtüşür. Bir sonraki makalede, Matta kitabındaki bu on iki Mesihî peygamberlik sözünün her birini ele alacağız. Öncelikle Matta'da üç peygamberlik çizgisi belirliyoruz: 1'den 10'a kadar olan bölümler, ardından 11'den 22'ye kadar ve sonra 23'ten 28'e kadar.

1844'teki hayal kırıklığından sonra bir süre, Advent topluluğuyla birlikte, merhamet kapısının o zaman dünya için sonsuza dek kapandığı görüşünü benimsedim. Bu görüş, ilk görüşümü almadan önce benimsenmişti. Bizim hatamızı düzelten ve gerçek durumu görmemizi sağlayan, Tanrı'nın bana verdiği ışıktı.

Kapalı kapı teorisine hâlâ inanıyorum; ama terimi ilk başta nasıl kullandıysak o anlamda değil, karşıtlarımın onu kullandığı anlamda da değil.

Nuh'un zamanında kapalı bir kapı vardı. O dönemde, Tufan'ın sularında helak olan günahkâr insan soyundan Tanrı'nın Ruhunu çekildi. Kapının kapanacağına dair mesajı Nuh'a bizzat Tanrı verdi: 'Ruhum insanla sonsuza dek çekişmeyecek, çünkü o da bedendir; yine de onun ömrü yüz yirmi yıl olacak' (Yaratılış 6:3).

İbrahim'in günlerinde kapalı bir kapı vardı. Merhamet Sodom halkına yalvarmayı bıraktı ve Lut, karısı ve iki kızı dışında herkes gökten gönderilen ateş tarafından yakılıp yok edildi.

Mesih'in zamanında kapanmış bir kapı vardı. Tanrı'nın Oğlu, o kuşağın inanmayan Yahudilerine şöyle dedi: 'Eviniz size ıssız bırakılıyor' (Matta 23:38).

Zamanın akışı içinde son günlere bakıldığında, aynı sonsuz kudret Yuhanna aracılığıyla şöyle ilan etti: "Kutsal olan, gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açtığında kimsenin kapatamadığı ve kapattığında kimsenin açamadığı şöyle diyor" (Vahiy 3:7).

Bir görüşte bana gösterildi ve hâlâ inanıyorum ki, 1844'te kapanmış bir kapı vardı. Birinci ve ikinci meleklerin mesajlarının ışığını görüp o ışığı reddedenlerin hepsi karanlıkta bırakıldı. Ve onu kabul edip gökten gelen mesajın ilanına eşlik eden Kutsal Ruh'u alan, ama sonradan imanlarından vazgeçip deneyimlerini bir aldanma ilan edenler, böylece Tanrı'nın Ruhunu reddettiler ve o artık onlarla uğraşmadı.

"İşığı görmeyenler, onu reddetmenin suçunu taşımıyorlardı. Tanrı'nın Ruhunun ulaşamadığı tek zümre, gökten gelen ışığı hor görmüş olanlardı. Ve bu zümre, belirttiğim gibi, hem kendilerine sunulduğunda mesajı kabul etmeyi reddedenleri hem de onu kabul ettikten sonra imanlarını terk edenleri kapsıyordu. Bunlar bir dindarlık biçimine sahip olabilir ve Mesih'in takipçileri olduklarını iddia edebilirlerdi; fakat Tanrı ile yaşayan bir bağları olmadığından,

Şeytan'ın aldatmaları tarafından tutsak alınacaklardı. Görümde bu iki zümre gözler önüne serilir—izledikleri ışığı bir aldanış ilan edenler ve ışığı reddettikleri için Tanrı tarafından reddedilmiş olan dünyanın kötöleri. Işığı görmemiş olanlara, dolayısıyla onu reddetmekle suçlu olmayanlara değinilmemektedir." Seçilmiş Mesajlar, 1. kitap, 62, 63.

İmanla İsa'yı kefaretin büyük işinde izleyenler, O'nun kendi adlarına aracılığının yararlarını alanlardır; oysa bu hizmet işini gözler önüne seren ışığı reddedenler bundan yarar görmezler. Mesih'in ilk gelişinde verilen ışığı reddeden ve O'na dünyanın Kurtarıcısı olarak iman etmeyi reddeden Yahudiler, O'nun aracılığıyla başışlanma alamadılar. İsa, göğe yükselişinde kendi kanyla göksel mabede girip aracılığının bereketlerini öğrencilerinin üzerine döktüğünde, Yahudiler yararsız kurban ve sunularına devam etmek üzere bütünüyle karanlıkta bırakıldılar. Tipler ve gölgelerin hizmeti sona ermişti. İnsanların eskiden Tanrı'ya erişebildikleri o kapı artık açık değildi. Yahudiler, O'nun o zamanda ancak bulunabildiği tek yoldan—gökteki mabeddeki hizmet aracılığıyla—O'nu aramayı reddetmişlerdi. Bu yüzden Tanrı'yla hiçbir paydaşlık kuramadılar. Onlar için kapı kapalıydı. Mesih'i Tanrı'nın huzurunda gerçek kurban ve tek aracı olarak tanımıyorlardı; bu nedenle O'nun aracılığının yararlarını alamadılar.

İman etmeyen Yahudilerin durumu, merhametli Başkâhinimizin hizmetinden bile isteye habersiz kalan, kendini Hristiyan olarak tanıtanlar arasındaki kayıtsız ve iman etmeyenlerin durumunu gözler önüne serer. Tipik hizmette, başkâhin Kutsalların Kutsalı'na girdiğinde, bütün İsrail'in tapınağın çevresinde toplanması ve en ciddi biçimde Tanrı'nın huzurunda yüreklerini alçaltmaları gerekiyordu ki günahlarının başışlanmasına kavuşsunlar ve topluluktan dışlanmasınlar. Şu antitipik Kefaret Günü'nde ise Başkâhinimizin hizmetini anlamamız ve bizden hangi görevlerin istendiğini bilmemiz çok daha elzemdir.

"İnsanlar, Tanrı'nın merhametle onlara gönderdiği uyarıyı cezasız kalarak reddedemezler. Nuh'un günlerinde gökten dünyaya bir mesaj gönderildi ve onların kurtuluşu, o mesaja nasıl davrandıklarına bağlıydı. Uyarıyı reddettikleri için, Tanrı'nın Ruhu günahkâr insan soyundan geri çekildi ve Tufan'ın sularında yok oldular. İbrahim zamanında, merhamet Sodom'un suçlu sakinleri için yalvarmayı bıraktı ve Lut, karısı ve iki kızı dışında herkes gökten indirilen ateşle yok edildi. Mesih'in günlerinde de böyleydi. Tanrı'nın Oğlu, o kuşağın iman etmeyen Yahudilerine şöyle ilan etti: 'Eviniz size ıssız bırakılıyor.' Matta 23:38. Son günlere bakarak, aynı Sonsuz Kudret, 'kurtulmaları için gerçeğin sevgisini kabul etmeyenler' hakkında şöyle der: 'Bu nedenle Tanrı onlara güçlü bir aldanış gönderecek; öyle ki yalana inansınlar; gerçeğe iman etmeyen, fakat haksızlıktan zevk alanların hepsi mahkûm edilsin diye.' 2. Selanikliler 2:10-12. Onlar O'nun sözünün öğretilerini reddettiğe, Tanrı Ruhunu geri çeker ve onları sevdikleri aldatmacalara bırakır." Büyük Mücadele, 430, 431.